

Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten Derde Kamer

Openbare zitting van 14 maart 2017

Dossiernummer TB-0166-2016

In de zaak van: mr. X,
advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

1 De procedure

In deze zaak oordeelt de Tuchtraad van Beroep over het hoger beroep, ingesteld door mr. X, tegen de beslissing genomen door de Tuchtraad voor Advocaten bij de balies van het Hof van Beroep te Gent, eerste kamer, op 19 oktober 2016. De Tuchtraad legde aan mr. X als tuchtsanctie een berisping op (TAG-397).

Overeenkomstig art. 457 bis Ger. W. wordt voor de rechtspleging de Nederlandse taal gebruikt.

De bestreden beslissing werd regelmatig ter kennis van mr. X gebracht met een aangetekende brief, verzonden op 20 oktober 2016. Het hoger beroep van mr. X werd ingesteld op 4 november 2016. Het is tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

2. De grond van de zaak

De Tuchtraad van Beroep verwijst naar de overwegingen die de Tuchtraad heeft gemaakt.

Voor zoveel als nodig voegt de Tuchtraad van Beroep hieraan het volgende toe.

Op 31 augustus 2015 voerde mr. X een telefoongesprek met de heer B, van de Vlaamse LandMaatschappij. Een gedeelte van dit gesprek werd opgenomen door mr. X, zonder dat B dit wist. Het gesprek werd uitgetypt. De geluidsopname en de uitgetypte tekst werden overgemaakt aan mr. G, gerechtsdeurwaarder. Deze stelde hiervan proces-verbaal op.

Nadat mr. X aanvankelijk geweigerd had om dit stuk, nl. dit proces-verbaal, uit de debatten te weren (cfr. haar brief aan de stafhouder van 6 oktober 2015. Dossier stafhouder stuk 2 A) heeft zij dit, na tussenkomst van de stafhouder, toch gedaan.

Mr. X betwist de feiten niet.

Mr. X verzoekt om de opschorting van de uitspraak.

Mr. X voert vooreerst aan dat zij onwetend was over de terzake geldende deontologische regels.

Mr. X wordt geacht de codex deontologie voor Advocaten (*in casu* art. III.5.3.1) te kennen.

Onwetendheid hieromtrent kan niet worden ingeroepen.

Zij voert dan aan dat de Tuchtraad in zijn beslissing van 19 oktober 2016 ten onrechte verwees naar het gebruik dat zij *“reeds eerder (een tiental jaren geleden) met dezelfde problematiek werd geconfronteerd toen zij eveneens een dergelijke handelswijze had toegepast in een procedure voor de rechtbank van koophandel te ...”*.

Mr. X houdt voor dat haar toen geen tuchtrechtelijke inbreuk werd verweten. Er werd geen tuchtrechtelijke vervolging ingesteld, en, a fortiori, werd zij ook niet tuchtrechtelijk veroordeeld.

Mr. X heeft de nodige documenten i.v.m. dit eerder incident voorgelegd.

Het vonnis van de rechtbank van koophandel te ... van 22 december 2005 vermeldt:

“Op 25.02.2005 voert de raadsman van eiser (mr. X) een telefonisch onderhoud met de heer rechter-commissaris dat op band opgenomen wordt en waarvan een proces-verbaal van vaststelling gemaakt wordt door gerechtsdeurwaarder I te Deze handelswijze is op zijn minst onkies en levert geen bruikbaar bewijs op” (Dossier stafhouder stuk 12 F).

Deze niet mis te verstane terechtwijzing in dit vonnis had mr. X er toe moeten aanzetten dergelijke praktijken in de toekomst achterwege te laten.

Het feit dat zij n.a.v. deze handelswijze (2005) niet tuchtrechtelijk werd vervolgd verandert hieraan niets.

Maar er is zelfs meer.

Mr. X vermeldt in haar schrijven van 3 november 2016, waarmee zij hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de Tuchtraad, o.m.: *“vermits indertijd geen tuchtrechtelijke inbreuk werd weerhouden, zelfs integendeel, ik ondersteund werd door wijlen stafhouder V in de wijze waarop ik toen heb gehandeld, kan de tuchtraad mij niet verwijten dat ik toen niet de passende gevolgen heb getrokken noch heb ingezien dat een dergelijke handelswijze niet kon worden getolereerd”* (Eigen onderlijning).

De brief van wijlen stafhouder V van 24 mei 2005 ondersteunt mr. X hoegenaamd niet. Integendeel. O.m. schreef hij: *“Deze houding is op velerlei vlakken voor zeer ernstige kritiek vatbaar”,* en verder: *“Het creëren van een wantrouwen in hoofde van de magistratuur dat de gesprekken die zij met de advocaten zouden hebben - als de advocaten al initiatieven nemen op dit terrein - zouden kunnen worden opgenomen op band ten einde in rechte te worden gebruikt, is een absoluut onaanvaardbare houding”* (Dossier stafhouder stuk 12 B. Eigen onderlijning).

Het is dan ook totaal onbegrijpelijk dat mr. X blijft voorhouden dat wijlen stafhouder V had ingestemd met haar handelswijze.

Het feit dat mr. X reeds eerder geconfronteerd was geweest met het probleem van het verdoken opnemen van een telefoongesprek had er haar – evident – moeten toe aanzetten om dergelijke onaanvaardbare praktijken, die bovendien uitdrukkelijk worden verboden door de deontologische regels, voortaan achterwege te laten.

De Tuchtraad van Beroep acht dan ook de sanctie, bepaald door de Tuchtraad, rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, passend.

De Tuchtraad van Beroep ziet dan ook geen reden om in te gaan op het verzoek van mr. X tot opschorting van de uitspraak.

Om deze redenen,
de Tuchtraad van Beroep,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren mr. Peter Callens, mr. Marnix Muylle, mr. Jef Verwaest, mr. Rik Wilmots.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

P. Callens

M. Muylle

J. Verwaest

R. Wilmots

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

J. Boon

L. Kools

